

Om rugblandet Hvede.

En Meddelelse i Landhusholdningsforeningens Møde den 15de
Maj af Grosferer Carøe.

Den danske Hvede var for 30 Aar siden knap kjendt i Udlandet, da den dengang tildels udførtes over Holsten, hvor den blev forbedret ved omhyggeligere Rensning og Sammenblanding med den hjemmeavlede, eller det Riset som direkte udførtes til Udlandet blev solgt til langt lavere Priser end holstenst eller østersøst. I de senere Aar har den været af saa fortrinlig Kvalitet, vel nærmest paa Grund af de tørre Sommer, at den paa de Hvedemarkeder, hvor den salbydes — Belgien og England —, har erhvervet sig saa stor Anerkjendelse, at den der betales lige med de bedste Sorter rød Hvede fra andre Lande, ifjor endog væsentlig over hvad der betales for Østersø-Hvede, da denne, paa Grund af den derværende vaade Høstperiode 1870, var meget simpel. Det tør imidlertid næppe ventes, at det altid vil blive saaledes, og indtræde her atter vaade, kolde Sommer, maa vi være forberedte paa en mindre fin Kvalitet. Dette kunne vi ikke afværge, men der gives ogsaa selvforstjødte Aarsager, der ville medføre en Tilbagegang i Produktets Værdi, og saadanne mener jeg bør kraftig modarbejdes; men navnlig i een Retning gjør det mig ondt at skulle udtale, at dette ikke skeer, nemlig hvad Blanding med Rug angaaer. Manges Landmand antager upaatvibelig, at dette har mindre at betyde end den Fordel, som tilflyder ham af den sig i Hvedemarken

faa frodig udviklende, enkeltstaaende Rug, men jeg tør dog forsikre, at Sagen allerede har tiltrukket sig Opmærksomhed i Udlandet, saa at man nu tager Forbehold med Hensyn til Rugblandingen, naar der sendes Ordre hertil, og jeg selv har iaar havt Ordre fra England med Tilføjning „fri for Rug“. Dette Unde har taget overordentlig til i de sidste Aar, i 1870 vel nærmest fordi Hveden i Reglen da stod tynd, saa Rugen ret kunde brede sig deri, isfor maaste fordi Hveden modnedes saa hurtig, saa at den næsten kom samtidig med Rugen, hvorfor der spildtes mindre af denne end ellers, og det er jo uundgaaeligt, at Ondet med hvert Aar bliver større og større, naar der ikke gjøres noget for at standse dette Uvæsen. At dette vilde være faare let, behøver jeg her ikke nærmere at udvikle, og Sagen er virkelig af Betydning, ikke alene for at konservere det smukke Menome, som den danske Hvede nu har erhvervet sig i Udlandet, men tillige fordi det vil svare Regning for Producenterne; thi kun derved vil man kunne opnaa forholdsvis høieste Priser. Saavidt mig bekjendt er Eggen omkring Holbæk den, som leverer den mest rugblandede Hvede; jeg har her en Prøve af et derfra salbudt Parti, som viser, at paa 435 Hvedekorn falde 19 Rugkorn, altsaa over 4 pCt.; derefter følger Slagelse-Korsør Eggen og Strøget langs Vestbanen. Udenfor Sjælland troer jeg at maatte nævne Møen og Langeland, men ogsaa Falster og Volland kan ikke siges fri. At Fyen og Sjælland hjem søges deraf, er mere undskyldeligt, og dog lider Fyen maaste mindre derunder; derimod viser der sig i nogle Egne mange ved Lærstningen flækkede Korn, som selvfølgelig skade meget, idet de forinden Formalingen maa fjernes tilligemed Smaahveden. At Kvaliteten tillige paa mange Steder, f. Ex. paa Møen, forringes ved en utilbørlig Mængde Klinte, har jeg ogsaa troet her at burde nævne. Ved saaledes at fremdrage bestemte Egne, har det naturligtvis ikke været min Mening at ville badle alle Producenterne der, men jeg mener, at disse bør mindes om, at de maa hjælpe til at afværge, at Landets Hvedeproduktion paany kommer i

Miskredit, og opfordret dertil fra flere Sider og efter Samraad med Andre, har jeg derfor troet at burde henlede det ærede Præsidiiums Opmærksomhed paa denne Gjenstand, for ved dets velvillige Medvirken at modarbejde dette nu om sig gribende Onde.

Paa Foranledning tilføjede Grosserer Carøe, at Stevns er den Egn her i Sjælland, hvor Hveden synes at være mest fri for Rug; allerede i Rjøgeegnen begynder en ringe Indblanding, men fra Holbækeggen fremkommer de mest blandede Partier; og Grunden hertil kan ikke være, at det er Egne, der for en Del ved omhyggelig Dyrkning og Kultur have arbejdet sig op fra Rugegn til Hvedeegn; thi Kallundborg- og Korsøregnen kunne levere udmærket smuk Hvede, men det er vist snarest en vis Rigeegnsdighed hos Landmændene, som imidlertid ikke blot kommer dem selv til Skade, men ogsaa de Egne af Sjælland, f. Ex. Stevns, hvor Hveden holdes rugfri, thi paa Udlandets Markeder, f. Ex. i Antwerpen, der netop har været et udmærket Marked for vor Hvede iaar, henføres al Hvede fra Sjælland under Et og betales paa Grund af at Hveden fra Holbækeggen og det nordvestlige Sjælland er mest rugblandet, med godt $\frac{1}{2}$ Franc eller 18 ß mindre pr. 200 Pb. , end Hvede fra Volland=Falster.
